

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.243/2013/14. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. április hó 1. és május hó 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2014. május hó 15. napján kihirdette a következő

ítéletet:

A jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt az I.r. vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. év február hó 18. napján kihirdetett 29.B. 359/2011/111. számú ítéletét az I. r. vádlott és a III. r. vádlott tekintetében **megváltoztatja.**

Az I. r. vádlott terhére rótt közegészség elleni bűncselekményt visszaélés kábítószerrel büntették [1978. évi IV. törvény 282.§ (1) bekezdés I. fordulat, (2) bekezdés b) pont], a rongálási cselekményeit 5 rb. bűnsegédként elkövetett rongálás büntették [1978. évi IV. törvény 324. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont], valamint 3 rb. bűnsegédként elkövetett rongálás büntették [1978. évi IV. törvény 324. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont], míg a lopási cselekményét bűnsegédként folytatólagosan elkövetett lopás büntették [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) és d) pont, (6) bekezdés b) pont] minősíti.

A III. r. vádlott terhére rótt bűncselekményt kábítószer birtoklása büntették [Btk. 178. § (1) bekezdés I. fordulat, (2) bekezdés b) pont] minősíti.

Az I. r. vádlottal szemben 700.000 (hétszázezer) forint vagyonekobzást is elrendel.

A III. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A III. r. vádlott az elsőfokú eljárásban helyesen: 2012. február hó 22. napjáig volt előzetes letartóztatásban.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindhárom vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 136.081,- (százharminchatezer-nyolcvanegy) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2013. február hó 18. napján kelt 29.B.359/2011/111. számú ítéletével az I. r. vádlott bűnösségét kábítószerrel visszaélés bűntettében mint társtettes [Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdés], folytatólagosan elkövetett lopás bűntettében mint bűnsegéd [Btk. 316. § (1) bekezdés (2) bekezdés c) pontja és (6) bekezdés b) pontja], 6 rb. rongálás bűntettében mint bűnsegéd [Btk. 324. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont], 2 rb. rongálás bűntettében mint bűnsegéd [Btk. 324. § (1) bekezdés (3) bekezdés a) pont], 3 rb. közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 274. § (1) bekezdés b) pont] és 4 rb. magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276. §) állapította meg, ezért őt - halmazati büntetésül - 8 év fegyházbüntetésre és 1.500.0000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélete. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Az I. r. vádlottat 1 rb. a Btk. 274. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vád alól felmentette.

A II. r. vádlott bűnösségét kábítószerrel visszaélés bűntettében [Btk. 282. § (1) bekezdés I. fordulata és (2) bekezdés b) pont] állapította meg, ezért őt 4 fegyházbüntetésre és Magyarország területéről 8 év kiutasításra ítélte.

A III. r. vádlott bűnösségét kábítószerrel visszaélés bűntettében [Btk. 282. § (1) bekezdés I. fordulata és (2) bekezdés b) pont] állapította meg, ezért őt 4 év fegyházbüntetésre és Magyarország területéről 8 év kiutasításra ítélte.

Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a III. r. vádlottal szemben vagyonelkobzást rendelt el, döntött a bűnjelekről, a bejelentett polgári jogi igényekről és határozott a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész mindhárom vádlott terhére súlyosításáért, a II. r. vádlott vonatkozásában eltérő minősítés miatt is fellebbezést jelentett be.

Az I. r. és a II. r. vádlott a fellebbezés okának és céljának megjelölése nélkül, míg az I. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, a II. r., valamint a III. r. vádlottak védője enyhítésért jelentett be perorvoslatot.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.185/2012/19. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított, illetve kiegészített tartalommal tartotta fenn, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást és ezt követően megalapozott tényállást állapított meg. Okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és cselekményeiket túlnyomó részt törvényesen minősítette. Az I. r. vádlott rongálási cselekményeinek rendbeliségét azonban csak az ítélet indokolása tartalmazza helyesen, a kihirdetett ítélet rendelkező részében elírás folytán a rendbeliség tévesen került megjelölésre. Az ügyészi érvelés szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés a cselekmény tárgyi súlyához képest kirívóan enyhe. A büntetési célok elérése érdekében lényegesen hosszabb tartamú fegyházbüntetés kiszabása indokolt. A Btk. 77/B. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyonelkobzást kell elrendelni az I. r. vádlott által a közreműködéséért kapott 700.000 Ft összegre. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az egyéb törvényes útra utasított polgári jogi igényeket érdemben bírálja el és azoknak adjon helyt. Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét változtassa meg, az I. r. vádlott rongálási cselekményeinek rendbeliségét az elsőfokú ítélet indokolásának megfelelően minősítse, rendeljen el az I. r. vádlottal szemben 700.000 Ft vagyonelkobzást és bírálja el érdemben a bejelentett polgári jogi igényeket, továbbá pontosítsa a III. r. vádlott által előzetes letartóztatásban töltött idő tartamát.

Az ügyész a nyilvános ülésen az átiratában foglaltakat módosított tartalommal tartotta fenn. Álláspontja szerint a másodfokú elbíráláskor hatályos új Btk. alkalmazására kell, hogy sor kerüljön. Erre tekintettel a rongálási cselekmények - az értékhatárokból bekövetkezett változásokra figyelemmel történő - átminősítésére tett indítványt, valamint arra, hogy az új Btk. szabályai szerint a másodfokú bíróság állapítsa meg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját is. Egyebekben az átiratban foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

Az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottak védője a nyilvános ülésen a jogorvoslati kérelmét módosított tartalommal tartotta fenn. Az enyhítésre irányuló perorvoslati nyilatkozatát kizárólag az I. r. vádlott esetében tartotta fenn, míg a II. és III. r. vádlott tekintetében a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését visszavonta azzal, hogy velük szemben is az új Btk. alkalmazására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőbírói mérlegelés elfogadása esetén az I. r. vádlott tekintetében helytelen jogi következtetéseket tartalmaz az ítélet. Az I. r. vádlott kereskedői típusú magatartása a közegészség elleni bűncselekmény tekintetében nem állapítható meg, mivel

önmagában a jelentős mennyiségű kábítószer termesztése nem alapozhatja meg a kereskedői minőséget, ahogy erre a Fővárosi Ítéltábla is több határozatában rámutatott. Kitért arra is, hogy az I. r. vádlott a termesztésben vett részt, és e körben is csak a bűnsegédi bűnrészesség róható a terhére. A rongálás esetében semmi adat nincs arra, hogy az I. r. vádlott részt vett volna az ingatlan megrongálásában.

Az ügyész viszonzválaszában előadta, hogy az ügyészség előtt is ismert a Fővárosi Ítéltábla gyakorlata a kábítószerrel visszaélés megítélése tekintetében, azonban ezzel a gyakorlattal az ügyészség nem ért egyet. Álláspontja szerint olyan nagy mennyiségű kábítószerrel állítottak elő a vádlottak, amelyből csak a kereskedelemre lehet következtetést levonni.

Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem érzi magát bűnösnek és a gyermekeinek szüksége van rá.

A kétirányú fellebbezések közül az I. r. vádlott tekintetében a közegészség elleni bűncselekmény enyhébb minősítésére irányuló védelmi fellebbezések az alábbiak szerint alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi és a védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárást.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. A III. r. vádlott tekintetében törvényesen tért át a Be. 529. §-ában szabályozott távollétes eljárásra, ezt megelőzően helyesen határozott a III. r. vádlottal szemben az európai és nemzetközi elfogatóparancs kibocsátásáról (75-I. számú irat).

A Be. 529. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezést megtartva az ügyészi indítvány beszerzését követően a terhelt távollétében folytatott eljárásra vonatkozó valamennyi részletszabályt betartotta.

A Fővárosi Törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének teljességgel eleget tett. A beszerzett bizonyítékokat logikusan értékelte, mérlegelte. Az általa megállapított tényállás hibátlan és hiánytalan, azt sem az ügyészi, sem a védelmi perorvoslatok nem támadták.

Az elsőfokú bíróság igen alapos bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során minden érdemi bizonyítékot feltárt, majd a mérlegelés során értékelése körébe vont. Mérlegelése elemző részletességű, az iratok tartalmának megfelelő, a logikai elvek helyes alkalmazásain alapul. indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által helyes mérlegelés útján megállapított tényállás csupán a másodfokú nyilvános ülésen felvett adatok alapján, a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alábbiakkal egészítendő ki.

- Az I. r. vádlott a Kft. alkalmazásában áll, határozatlan idejű munkaviszonyban, havi bruttó keresete 180.000 Ft.

A fenti kiegészítéssel teljes körűen megalapozottá vált ítéleti tényállás a másodfokú eljárásban - a Be. 352. § (2) bekezdésére is figyelemmel - irányadó volt.

A Fővárosi Törvényszék okszerűen következtetett mindhárom vádlott bűnösségére, valamennyi terhükre rótt bűncselekmény tekintetében.

Tévedett azonban az I. r. vádlott által elkövetett közegészség elleni bűncselekmény jogi minősítésekor, a rongálási cselekmény rendbeliségének megállapításakor, valamint a lopási cselekmény jogi minősítésekor, míg az időközben bekövetkezett anyagi jogszabályváltozásokra figyelemmel a III. r. vádlott terhén megállapított bűncselekmény minősítése változtatásra szorul.

A Fővárosi Ítéltábla a 2012. évi C. Törvény (továbbiakban: új Btk.) 2. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint az I. r. és a II. r. vádlott esetében az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: régi Btk.), míg a III. r. vádlottal szemben az elbíráláskor hatályos új büntetőtörvényt alkalmazta, mivel az alábbiakban kifejtett indokok alapján az I. és II. r. vádlottak tekintetében az új Btk. rendelkezései szigorúbb jogkövetkezményekkel járnának, míg a III. r. vádlott esetében a terhére rótt cselekmény enyhébben bírálendő el az új Btk. szerint.

Az irányadó tényállásból az alábbiak állapíthatóak meg.

Az I. r. vádlott összesen 5941 tő cannabis indica növényegyed termesztésében vett részt. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor csak az úgynevezett lábon álló, lefoglalt növényegyedeket vonta a közegészség elleni bűncselekmény jogi minősítésekor ítélkezési körébe (elsőfokú ítélet 66-67. oldal). Az elsőfokú bíróság által feltételezett kereskedői minőséget maga a törvényszék sem vonatkoztatta a lábon álló növényegyedekre, mert azokkal az I. r. vádlott a történeti tényállás adatai szerint semmilyen kereskedői magatartást nem tanúsított, holott csak ez esetben lett volna megállapítható a jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette.

A Fővárosi Törvényszék tévesen minősítette az I. r. vádlott terhére rótt közegészség elleni bűncselekményt kereskedéssel megvalósított kábítószerrel visszaélés büntettének.

Az I. r. vádlott jelentős mennyiségű kábítószerrel összefüggésben megvalósított magatartása a régi Btk. 282. § (1) bekezdés I. fordulat (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettét valósítja meg. A terhére rótt magatartás az elsőfokú bíróság jogi indokolásával szemben nem minősülhet kereskedésnek, figyelemmel arra, hogy a termesztés önálló elkövetési magatartásként nyert szabályozást a Btk-ban (az elsőfokú elbíráláskor és az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. Törvényben is) és az irányadó történeti tényállás semmilyen adatot nem

tartalmaz az indiai kenderek értékesítésének megkezdésére. A tényállásban kétséget kizáró módon rögzíthető élő növényegyedekkel semmifajta kereskedői magatartást az I. r. vádlott a rendelkezésre álló adatok szerint nem tanúsított. Az I. r. vádlott magatartása a kereskedés előkészületének minősülhetne, azonban a súlyosabban büntetendő termesztés befejezett alakzata szerint kell a cselekményét minősíteni.

Az 57/2007. számú BKv. II. pontja értelmében a kábítószer termesztése olyan növény életre hívását jelenti, amely, illetve amelynek részei szerepelnek a kábítószeres jogszabályok jegyzékén és jelentősebb feldolgozás nélkül kábítószerként fogyaszthatók. Termesztésen azt a tevékenységet kell érteni, amikor a növényt műveléssel szaporítják, ápolják, illetve hasznosítják. A növénytermesztés tehát átfogó jelentéstartalommal bír, nem szűkíthető a termés betakarítására. Tettesként vonandó felelősségre az is, aki az önállóan életképes növényegyed fejlődése érdekében cselekszik, ezért már a fejlődő növény őrzője is tettes a termesztésben.

A védő azon érveire figyelemmel, miszerint az I. r. vádlott a termesztéssel elkövetett kábítószerrel visszaélést bűnsegédként valósította meg rögzítendő, hogy minden olyan magatartás a termesztéshez kapcsolódó tettesi magatartásnak minősül, amely az önállóan életképes növényi egyed fejlődése érdekében kerül kifejtésre. Jelen esetben is ez állapítható meg, mivel az irányadó tényállás szerint az I. r. vádlott a terhén megállapított 5941 darab kendernövény fejlődése érdekében cselekedett, többek között azzal, hogy az ingatlan tulajdonosokat távol tartotta a kábítószer ültetvényektől, továbbá szervezte az ültetvényen folyó fizikai munkát.

Összességében: az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásával szemben tehát megállapítható, hogy önmagában a jelentős mennyiségűnek minősülő kábítószer termesztése nem alapozza meg az 1/2007. Büntető jogegységi határozat IV. pontjában meghatározott jogelv alkalmazását, azaz önmagában a jelentős mennyiségű kábítószer termesztéséből a tényállásszerű kereskedésre nem lehet következtetést vonni. A termesztés önálló elkövetői magatartásként nyert szabályozást a Btk-ban, ezért a kábítószer termesztése minden más kereskedői magatartásra utaló cselekmény nélkül nem alapozhatja meg - csupán a jelentős mennyiségre figyelemmel - a súlyosabban minősülő kereskedői típusú magatartás szerinti minősítést.

Ezen érvekre is figyelemmel a II. r. vádlott terhén megállapított bűncselekmény jogi minősítése is törvényes.

Mindhárom vádlott terhére rótt közegészség elleni bűncselekmény esetében a cselekmény elkövetésekor hatályos Btk. 23. § (2) és (3) bekezdése szerint a növényegyedek száma határozza meg a kábítószerrel visszaélés szempontjából a csekély, alap, illetve jelentős mennyiségét. A másodfokú elbíráláskor hatályos új Btk. 461. § (2) és (3) bekezdés a) és b) pontja ugyanezt a szabályozást követi, egyezik a szabályozás a tekintetben is, hogy a csekély mennyiséget 5 növényegyed, míg a jelentős mennyiséget annak hússzorosa teszi ki.

Az új Btk. azonban a mennyiség szerinti minősülés felső határa tekintetében megváltozott, mivel a törvényhozó megteremtette a különösen jelentős mennyiség kategóriáját [új Btk. 461. § (3) bekezdés b) pont].

E szabályozás szerint az 1000 feletti tőszámra elkövetés az új Btk. 178. § (2) bekezdés c) pontja szerinti jogi minősítést vonja maga után, amely szemben az elkövetéskor jelentős mennyiségre elkövetett természetért kiszabható öttől tíz évig terjedő fegyházbüntetéssel, öttől tizenöt évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegeti az elkövetőt. Erre figyelemmel úgy az I. r., mint a II. r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket a másodfokú bíróság az elkövetéskor hatályos, kedvezőbb elbírálást eredményező régi Btk. rendelkezései alapján bírálta el.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában (elsőfokú ítélet 80. oldal) helyesen minősítette az I. r. vádlott terhére rótt rongálási cselekményeket. A törvényszék által kihirdetett - és ezáltal kötőerővel bíró - ítélet rendelkező része szerint e cselekmények rendbelisége pontatlanul került megjelölésre, ezért a Fővárosi Ítéltábla az I. r. vádlott terhére rótt rongálási cselekményeket 5 rb. bűnsegédként elkövetett rongálás büntettének [1978. évi IV. törvény 324. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont], valamint 3 rb. bűnsegédként elkövetett rongálás büntettének [1978. évi IV. törvény 324. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] minősítette.

A védő azon érvei, miszerint az I. r. vádlott nem vett részt a rongálás megvalósításában, ezért e tekintetben felmentése indokolt teljességgel alaptalan. Az elsőfokú ítélet maradéktalanul helyes jogi indokok alapján állapította meg e cselekmények tekintetében az I. r. vádlott bűnsegédi bűnrészségét. Az irányadó tényállásból is egyértelmű, hogy az I. r. vádlott különböző kifogásokkal az ingatlan tulajdonosait éppen azért tartotta távol az ingatlanoktól, hogy azok előtt ne derüljön fény az ingatlanon folyó kendernövény-termesztésre, amely tevékenység energiaigénye folytán szükségszerű volt az ingatlanok rongálási kárt eredményező erőszakos átalakítása.

A Fővárosi Törvényszék az I. r. vádlott terhére rótt lopási cselekményt alapvetően helyesen minősítette, azonban a Fővárosi Ítéltábla a bűnsegédként folytatólagosan elkövetett lopás büntette esetében további minősítő körülményt - a dolog elleni erőszakot - is megállapíthatónak találta. Az elsőbírói érveléssel szemben a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem annak van jelentősége, hogy az áramlopás esetén szükségszerű-e az állagsérelmet okozó műszaki beavatkozás, hanem annak, hogy ez a jogellenes áramvételezés a jogszerű fogyasztó által a dolog (villamos energia) birtokba vételének rendeltetésszerű módja-e vagy sem.

A dolog elleni erőszak megállapítása ugyanis akkor van helye, ha a dolog fizikai ráhatással történő birtokba vétele nem rendeltetésszerűen történik, azaz nem olyan módon, ahogy az jogszerűen valósulna meg. Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az I. r. vádlott terhére rótt lopási cselekményt bűnsegédként folytatólagosan elkövetett lopás büntettének [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) és d) pont, (6) bekezdés b) pont] minősítette. Az I. r. vádlott terhére rótt közbizalom elleni bűncselekmények jogi minősítése és az ahhoz kapcsolódó indokolás törvényes.

A III. r. vádlott szemben 672 növényegyed tekintetében volt megállapítható a természetessel megvalósított kábítószerrel visszaélés. A fent kifejtettek szerint a növényegyedek számához igazodóan a cselekménye az új Btk. szerint is a Btk. 178. § (1) bekezdés I. fordulat (2) bekezdés b) pont szerint minősülő jelentős mennyiségre megvalósított kábítószer birtoklása büntetnének minősül. Az elkövetéskor hatályos régi Btk. és a másodfokú elbíráláskor hatályos új Btk. egyaránt öttől tíz évig terjedő fegyházbüntetéssel fenyegeti e bűncselekményt.

A másodfokú elbíráláskor hatályos új Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja azonban szemben az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. Törvény rendelkezéseivel a kiszabott szabadságvesztés büntetésből 2/3 rész kitöltését követő napon már lehetővé teszi a feltételes szabadságra bocsátást. Az 1978. évi IV. Törvény 47. § (2) bekezdése alapján erre a fegyházbüntetés 4/5 részének kitöltését követően lett volna csak lehetőség.

A Kúria 4/2013. (X.14.) BK véleménye alapján pedig: a határozott tartamú szabadságvesztés esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés a Btk. 2. § (1)-(2) bekezdése szerinti elbírálás fogalmába tartozik. Megváltozása alapot ad - enyhébb elbírálás címén - a módosító törvény alkalmazására.

A Fővárosi Törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket mindhárom vádlott tekintetében helyesen sorolta fel, és azoknak megfelelő nyomatékot tulajdonított.

Az I. r. vádlott tekintetében a közegészség elleni bűncselekmény enyhébb jogi minősítése ellenére a kiszabott fegyházbüntetés eltúlzottan súlyosnak nem tekinthető, figyelemmel a természetessel érintett növényegyedek jelentős mennyiség alsó határát majdnem hatvanszorosan meghaladó mértékére. A módosult jogi minősítés ellenére az első fokon eljáró bíróság törvényesen rendelkezett a régi Btk. 64. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jelen esetben kötelezően alkalmazandó pénzmellékbüntetésről, mivel az irányadó tényállás alapján az I. r. vádlottal szemben a haszonszerzési célzattal történő elkövetés a kereskedői típusú magatartás hiányában is megállapítható.

A II. r. és a III. r. vádlottak esetében sincs ok a belső arányosság követelményének is megfelelően kiszabott büntetés súlyosítására vagy enyhítésére. A III. r. vádlottal szemben alkalmazott új Btk-ra figyelemmel a Fővárosi Ítélet tábla utal arra, hogy az új Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok elérésére is alkalmas az e vádlottal szemben kiszabott - új Btk. 37. § (3) bekezdés ad) pontja alapján meghatározott - fegyházbüntetés. A II. és III. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetés súlyosítására azért sincs törvényes alap, mert mindkét vádlott viszonylag rövid időtartamban vett részt a bűncselekmény elkövetésében.

Az elsőfokú ítélet tényállása szerint az I. r. vádlott a közegészség elleni bűncselekményben való közreműködéséért anyagi juttatásban részesült, legalább

700.000 Ft bevételre tett szert (elsőfokú ítélet 8. oldal 2. bekezdés). A régi Btk. 77/B. § (1) bekezdés a) pontja szerint vagyonekhozást kell elrendelni a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során, vagy azzal összefüggésben szerzett. A Fővárosi Törvényszék a törvény fenti kötelező rendelkezése ellenére nem rendelt el vagyonekhozást az érintett 700.000 Ft tekintetében, az elsőfokú bíróság ezen rendelkezését a másodfokú bíróság pótolta.

Az elsőfokú bíróság járulékos rendelkezései törvényesek, az elsőfokú ítélet meggyőző indokát adta az előterjesztett polgári jogi igények részbeni érdemi elbírálásának, míg egyéb esetekben a törvény egyéb útjára utasításának is (elsőfokú ítélet 84. oldal).

A Fővárosi Ítéltábla a rendelkezésre álló iratok alapján pontosította a III. r. vádlott előzetes fogvatartásának adatait (51, 58 és 70. alszámú elsőfokú iratok alapján).

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján az I. r. és a III. r. vádlott tekintetében részben megváltoztatta, míg egyebekben mindhárom vádlott tekintetében a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget a Be. 339. § (2) bekezdésére figyelemmel a Be. 381. § (1) és (2) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. május hó 15. napján

. Lassó Gábor s.k.. Ujvári Ákos s.k.. Fatalin Judit s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 29.B.359/2011/111. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.243/2013/14. számú ítéletében írt változtatásokkal mindhárom vádlott tekintetében 2014. május hó 15. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható!

Budapest, 2014. május hó 15. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kállai Zoltán

írnok